

Warszawa, 23.12.2013 r.

Notatka informacyjna

WYNIKI BADAŃ GUS

Europejskie badanie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w 2012 r.¹

Europejskie badanie dochodów i warunków życia (EU-SILC) jest instrumentem mającym na celu dostarczenie aktualnych i porównywalnych na poziomie krajów członkowskich danych dotyczących dochodów, ubóstwa, wykluczenia społecznego i warunków życia.

Badanie EU-SILC zostało rozpoczęte w 2003 r. w kilku państwach członkowskich UE, a rok później stało się badaniem powszechnym w krajach UE na podstawie wspólnotowego rozporządzenia². W Polsce badanie EU-SILC jest realizowane przez GUS od 2005 r. W opracowaniu prezentujemy wyniki kolejnej edycji badania przeprowadzonego w 2012 r.

Łącznie w krajach Unii Europejskiej w roku 2012 było ponad 123 mln osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Polska wśród krajów UE27 należy do państw o wysokiej wartości wskaźnika zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wynoszącej 26,7%.

Od 2005 roku wartość współczynnika Giniego³ w Polsce umiarkowanie spada, przybliżając się do średniej dla UE. W badaniu z 2012 roku współczynnik Giniego wyniósł 30,9 i był minimalnie wyższy od wartości dla całej UE równej 30,6.

¹ Wskaźniki dla Unii Europejskiej za rok 2012 są danymi wstępnymi, ponieważ nie obejmują danych dla Irlandii oraz Austrii (dla współczynnika Giniego również Belgii i Wielkiej Brytanii).

Źródłem danych jest Eurostat.

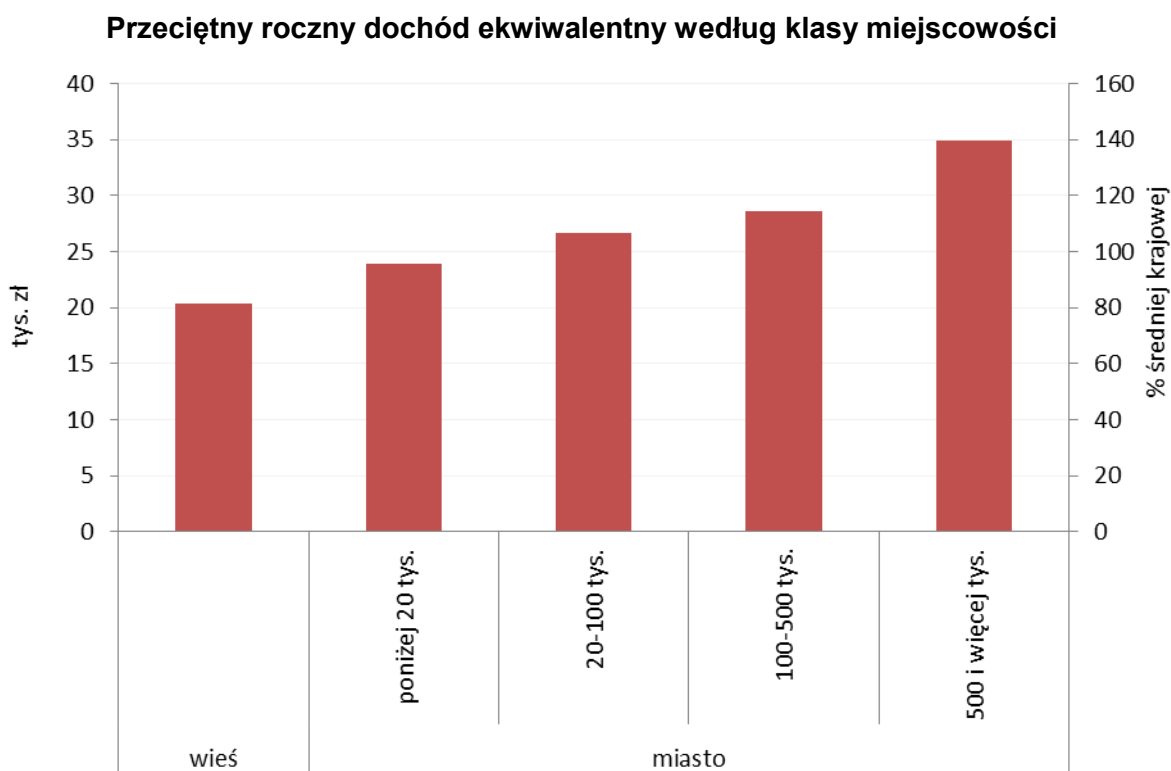
² Organizacja i metodologia badania EU-SILC (European Union Statistics on Income and Living Conditions) regulowana jest rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1177/2003 z 16 czerwca 2003 r. (ze zmianami zawartymi w rozporządzeniu nr 1553/2005) dotyczącym statystyki dochodów i warunków życia ludności (EU-SILC) oraz korespondującymi z tym aktem prawnym rozporządzeniami Komisji Europejskiej. Badanie EU-SILC zostało wdrożone przez GUS w 2005 r.

³ Współczynnik Giniego - wskaźnik koncentracji dochodów; przyjmuje wartość pomiędzy 0 a 1 (lub jeśli pomnożymy ją przez 100, między 0 a 100). Wskaźnik ten osiągnąłby wartość zero (rozkład jednorodny), gdyby wszystkie osoby miały ten sam dochód, natomiast wartość 1, gdyby wszystkie osoby poza jedną miały dochód zerowy.

ZRÓŻNICOWANIE DOCHODÓW

Zgodnie z przyjętą przez Eurostat metodologią do pomiaru sytuacji dochodowej gospodarstwa domowego oraz analiz ubóstwa wykorzystywany jest „roczny ekwiwalentny dochód do dyspozycji”⁴. W badaniu EU-SILC 2012 zebrano informacje o sytuacji gospodarstw domowych w 2011 roku.

Przeciętny roczny ekwiwalentny dochód do dyspozycji netto w gospodarstwie domowym w Polsce wzrósł o 4,5% w stosunku do poprzedniego roku i wyniósł 24 321 zł.

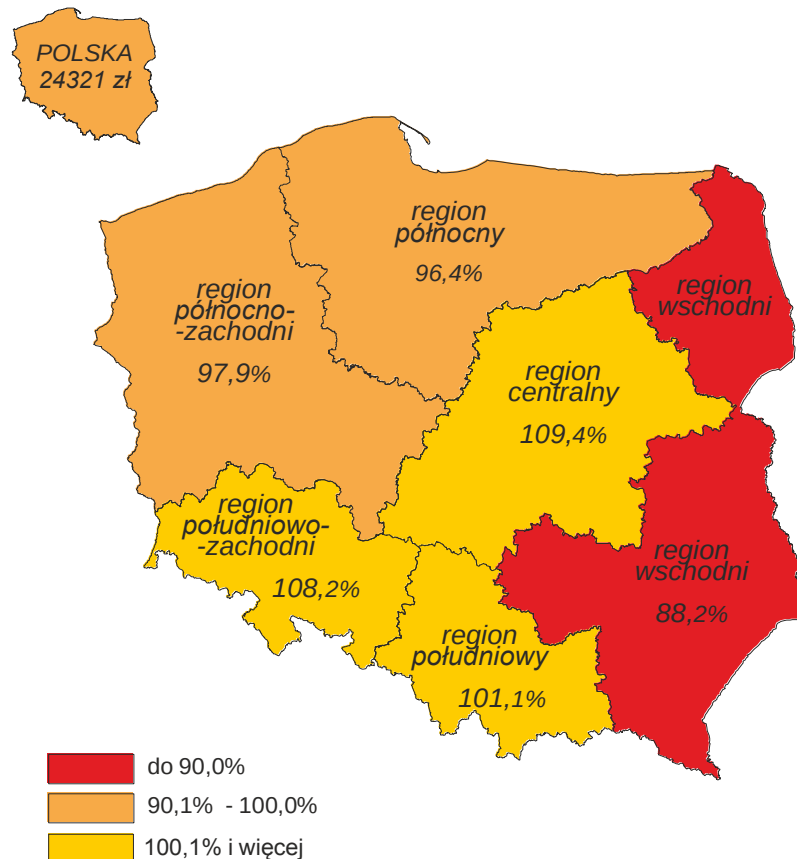

Wysokość dochodu w dużym stopniu zależała od **klasy miejscowości zamieszkania**. Wśród osób mieszkających na wsi przeciętny roczny dochód ekwiwalentny wyniósł 19 873 zł i stanowił 81,7% średniej krajowej (24 321 zł). W ośrodkach wielkomiejskich (500 tys. i więcej osób) przeciętny roczny dochód wyniósł 33 921 zł i stanowił 139,5% średniej krajowej, podczas gdy w dużych miastach (od 100 tys. do 500 tys.) - 27 817 zł, co stanowiło 114,4% średniej krajowej.

⁴ Dochód do dyspozycji definiowany jest jako suma dochodów pieniężnych (w przypadku dochodów z pracy najemnej uwzględniających dodatkowo korzyści niepieniężne związane z użytkowaniem samochodu służbowego) netto (po odliczeniu zaliczek na podatek dochodowy, podatków od dochodów z własności, składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne) wszystkich członków gospodarstwa domowego pomniejszona o: podatki od nieruchomości, transfery pieniężne przekazane innym gospodarstwom domowym oraz rozliczenia z Urzędem Skarbowym.

Przy obliczeniach wyników z zakresu dochodów zastosowano zmodyfikowaną skalę ekwiwalentności OECD. Skala ta obliczona jest w sposób następujący: 1 – dla pierwszej osoby dorosłej w gospodarstwie, 0,5 – dla każdego następnego dorosłego członka gospodarstwa, 0,3 – dla każdego dziecka w wieku poniżej 14 lat.

Wskaźnik zróżnicowania poziomu rocznych ekwiwalentnych dochodów w gospodarstwie domowym wg regionów (NTS1)⁵

W ujęciu regionalnym (NTS1) widoczne są wyraźne różnice wartości średniego rocznego dochodu ekwiwalentnego do dyspozycji. Najwyższy przeciętny roczny ekwiwalentny dochód do dyspozycji został odnotowany w regionie centralnym (woj. mazowieckie i woj. łódzkie) - 109,4% wartości średniej dla Polski, natomiast najniższy w regionie wschodnim (woj. lubelskie, woj. świętokrzyskie, woj. podkarpackie i woj. podlaskie) - 88,2 %.

Źródła dochodu

Największym źródłem rocznego dochodu ekwiwalentnego była **praca najemna** (61,8%), świadczenia związane z wiekiem (18,8%) oraz praca na własny rachunek (10,4%).

W przypadku najmniej zamożnych osób (pierwszy decyl)⁶ istotne znaczenie miały świadczenia dla rodzin (10,8%) i dla osób niepełnosprawnych (10,0%).

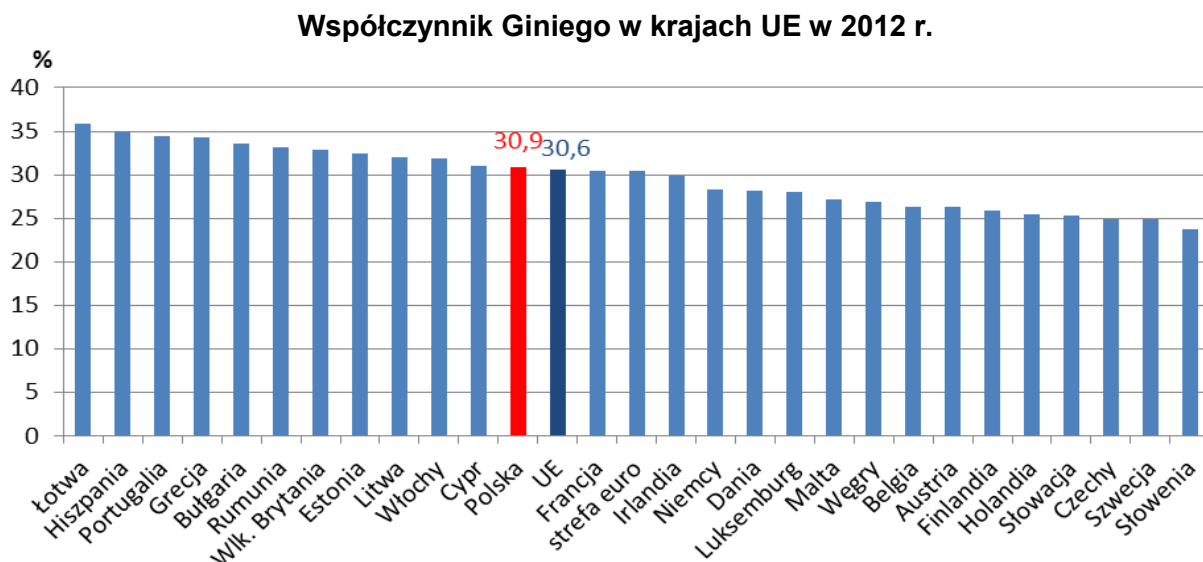
W kolejnych decylach praca jako źródło dochodu, zyskiwała na znaczeniu. Wśród 10% najzamożniejszych gospodarstw domowych praca najemna stanowiła 75,1% rocznego dochodu.

⁵ Wskaźnik zróżnicowania poziomu dochodu definiowany jest jako iloraz dochodu do dyspozycji dla danego przekroju (w tym wypadku do regionu) do dochodu do dyspozycji dla Polski ogółem. Wartość wskaźnika równa 100 przypisana jest dochodowi do dyspozycji dla Polski ogółem.

⁶ Decyl to 10% całej populacji. Pierwszy decyl to najmniej zamożne osoby, stanowiące 10% całej populacji.

Nierówności dochodowe na tle krajów UE

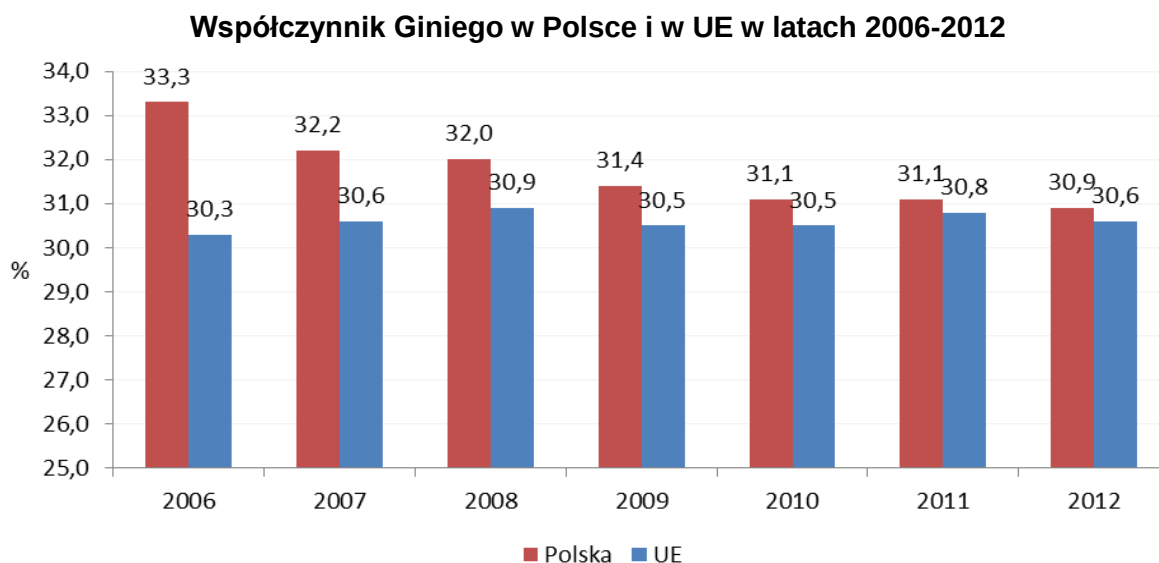
Współczynnik Giniego jest miarą nierówności rozkładu dochodów; im wyższa jest wartość wskaźnika, tym większy jest stopień koncentracji dochodów.

Uwaga: Dane dla Austrii, Belgii, Irlandii i Wielkiej Brytanii dotyczą 2011 r.

Największe nierówności dochodowe występowały w krajach południa Europy (Hiszpania, Portugalia, Grecja, Włochy, Cypr), państwach bałtyckich (Łotwa, Litwa, Estonia), najmniej zamożnych państwach UE (Bułgaria, Rumunia) oraz w Wielkiej Brytanii.

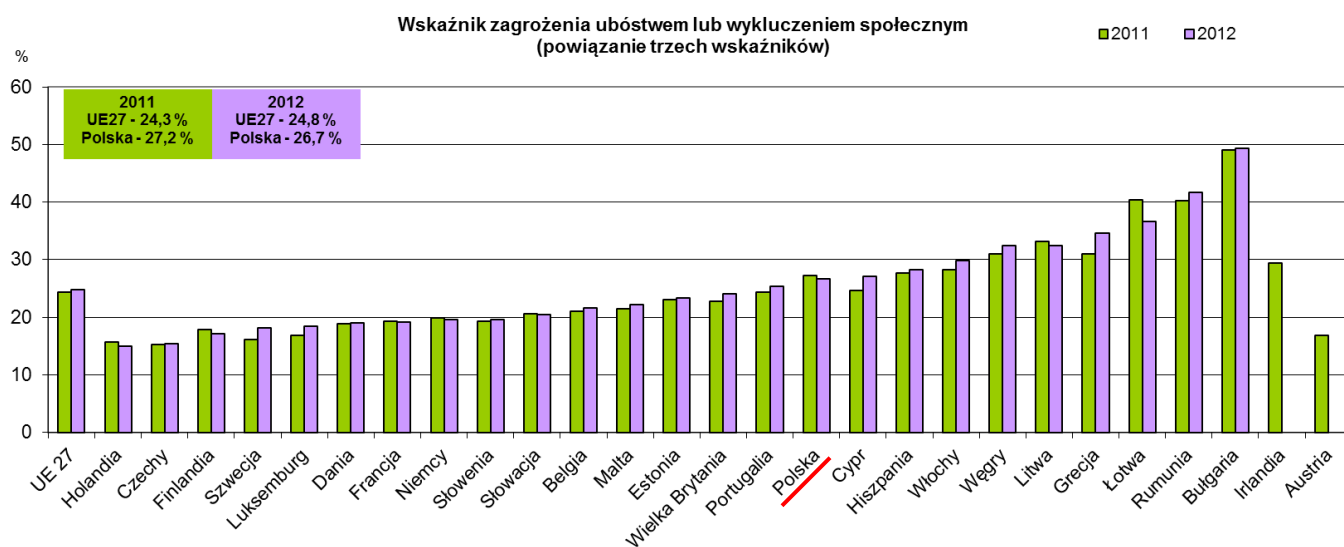
Polska plasuje się nieco powyżej średniej unijnej. W Polsce nierówności dochodowe mierzone współczynnikiem Giniego systematycznie obniżają się od wielu lat, w tym przez cały okres realizacji badania EU-SILC w naszym kraju.

Badanie EU-SILC jest również ważnym źródłem danych do monitorowania realizacji celów strategii rozwojowej UE „Europa 2020”. Jednym z celów tej strategii jest zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln osób do roku 2020.

Łącznie w krajach Unii Europejskiej w roku 2012 było około 123 mln osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (wzrost o około 2,5% w stosunku do roku 2011).

Zagrożenie ubóstwem lub wykluczeniem społecznym

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC.

Polska wśród krajów UE27 należy do państw o wyższym niż średni wskaźniku zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (26,7% populacji w Polsce wobec 24,8% dla UE27). Jednak w Polsce notuje się stopniowy spadek wartości tego wskaźnika. W okresie od 2005 r. jego wartość zmniejszyła się o 18,6 pkt proc.

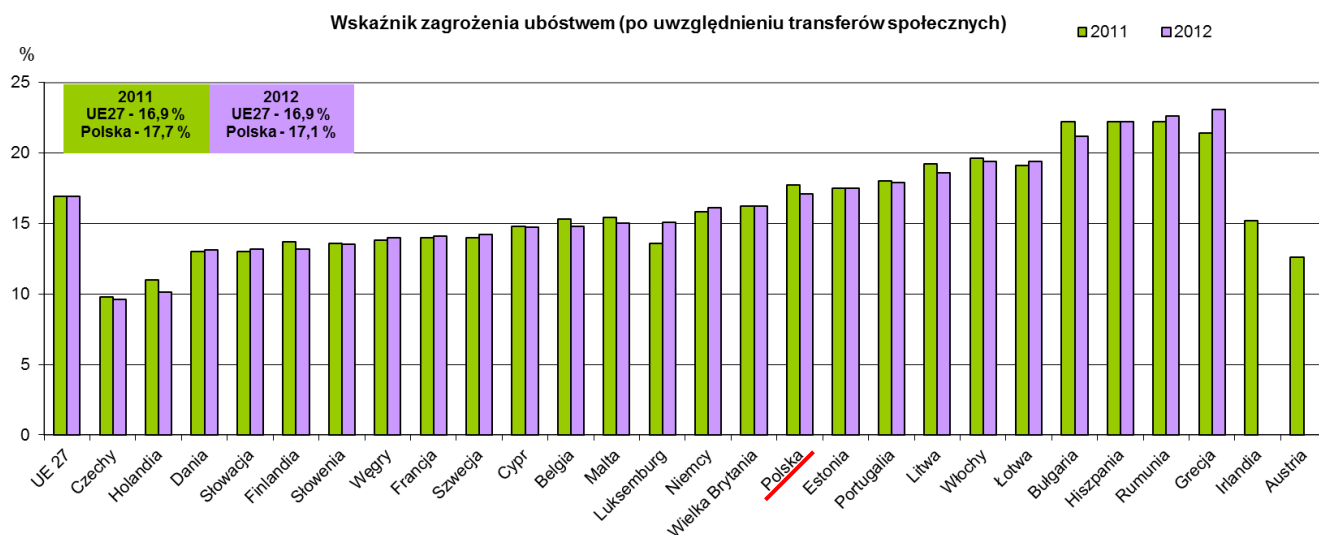
Wskaźnik zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jest wypadkową:

- wskaźnika zagrożenia ubóstwem (po uwzględnieniu transferów społecznych),
- wskaźnika osób zagrożonych pogłębioną deprivacją materialną,
- wskaźnika osób żyjących w gospodarstwach domowych o niskiej intensywności pracy.

Wskaźnik zagrożenia ubóstwem

W 2012 roku 16,9% ludności w Unii Europejskiej było zagrożonych ubóstwem (wskaźnik ten nie zmienił się w porównaniu do poprzedniego roku). Oznacza to, że ich dochody po uwzględnieniu transferów społecznych były poniżej granicy ubóstwa⁷.

⁷ Granicę ubóstwa przyjmuje się na poziomie 60% mediany rocznych dochodów w danym kraju.

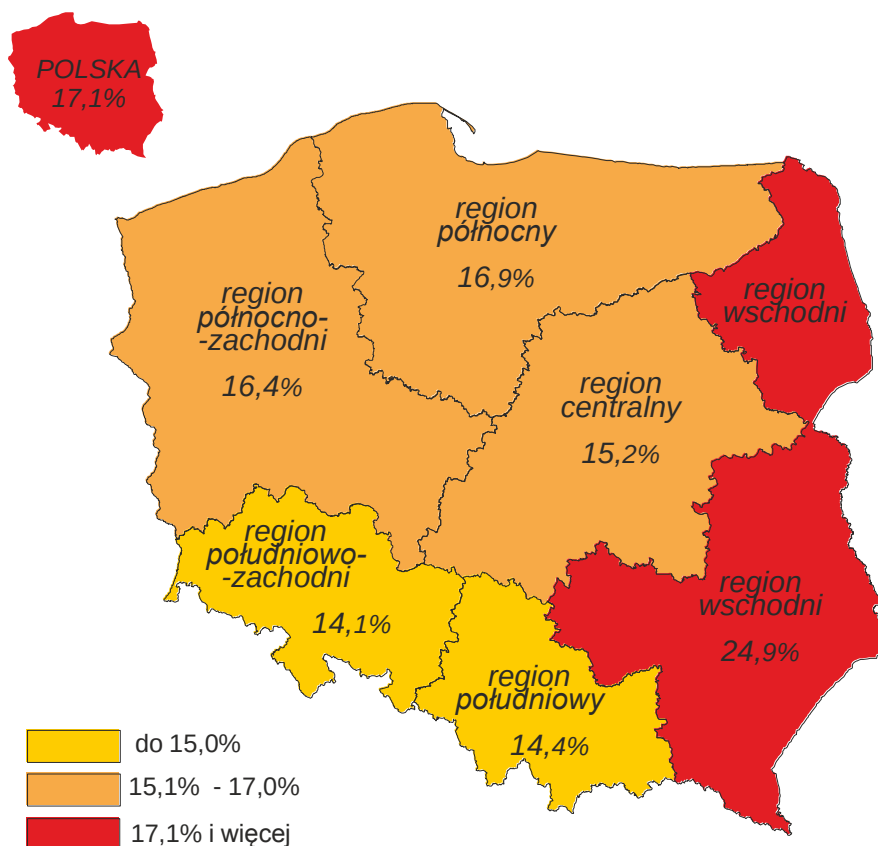

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC.

Od 2005 r. odsetek osób zagrożonych ubóstwem w UE waha się między 16% i 17%. Najwyższy odsetek zagrożonych ubóstwem w 2012 roku występował w Grecji (23,1%), Rumunii (22,6%), Hiszpanii (22,2%) i Bułgarii (21,2%), a najniższy w Republice Czeskiej (9,6%) i Holandii (10,1%). Mapa pokazująca zróżnicowanie wskaźnika zagrożenia ubóstwem w krajach UE27 stanowi załącznik do niniejszej notatki.

W Polsce w 2012 roku 17,1% ludności było zagrożonych ubóstwem. Granica ubóstwa dla jednej osoby w Polsce wyniosła w 2012 roku 12 509 zł, a dla rodziny z dwójką dzieci – 26 269 zł.

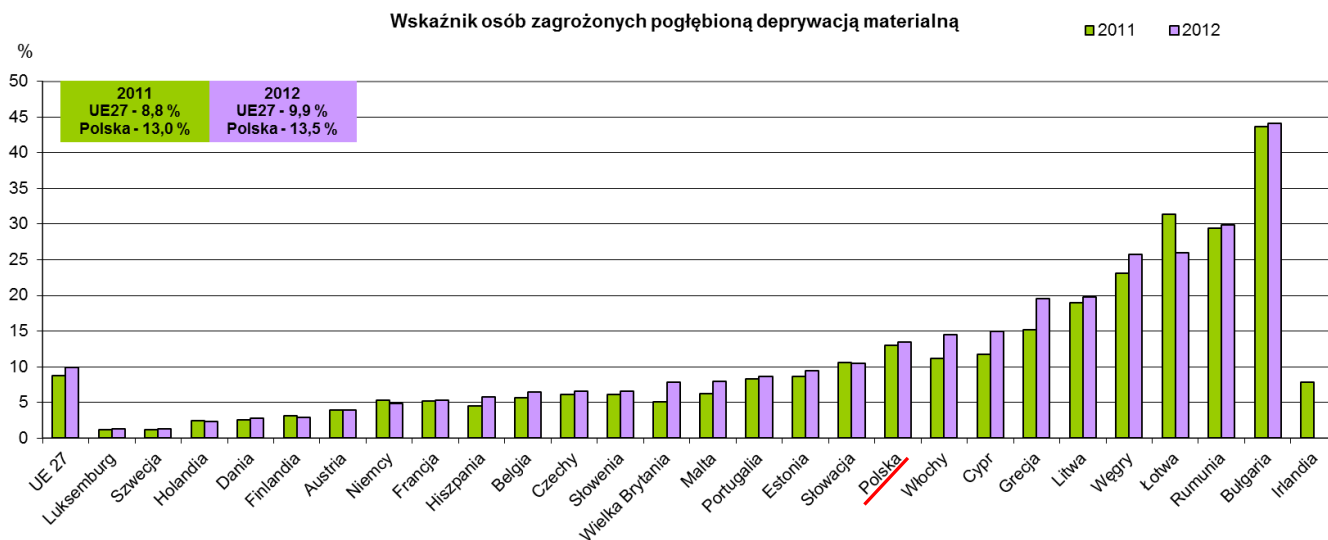
Wskaźnik zagrożenia ubóstwem w gospodarstwie domowym wg regionów (NTS1)

Najniższe zagrożenie ubóstwem wystąpiło w regionie południowo-zachodnim (woj. opolskie i woj. dolnośląskie) oraz południowym (woj. śląskie i małopolskie), natomiast najwyższe - w regionie wschodnim (woj. lubelskie, woj. świętokrzyskie, woj. podkarpackie i woj. podlaskie).

Wskaźnik pogłębionej deprivacji materialnej⁸

Jednym z elementów ubóstwa wielowymiarowego jest wskaźnik pogłębionej deprivacji materialnej. Jako granicę pogłębionej deprivacji materialnej przyjmuje się brak możliwości zaspokojenia z powodów finansowych co najmniej 4 z 9 wytypowanych potrzeb, uznanych w warunkach europejskich za podstawowe (zob. przypis 8).

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC.

Wartość wskaźnika pogłębionej deprivacji materialnej dla Polski od 2005 r. systematycznie zmniejszała się do roku 2011. O ile w 2005 r. sytuacja ta dotyczyła co trzeciej osoby, to w 2011 r. tylko co siódmej. W roku 2012 wartość wskaźnika nieznacznie wzrosła.

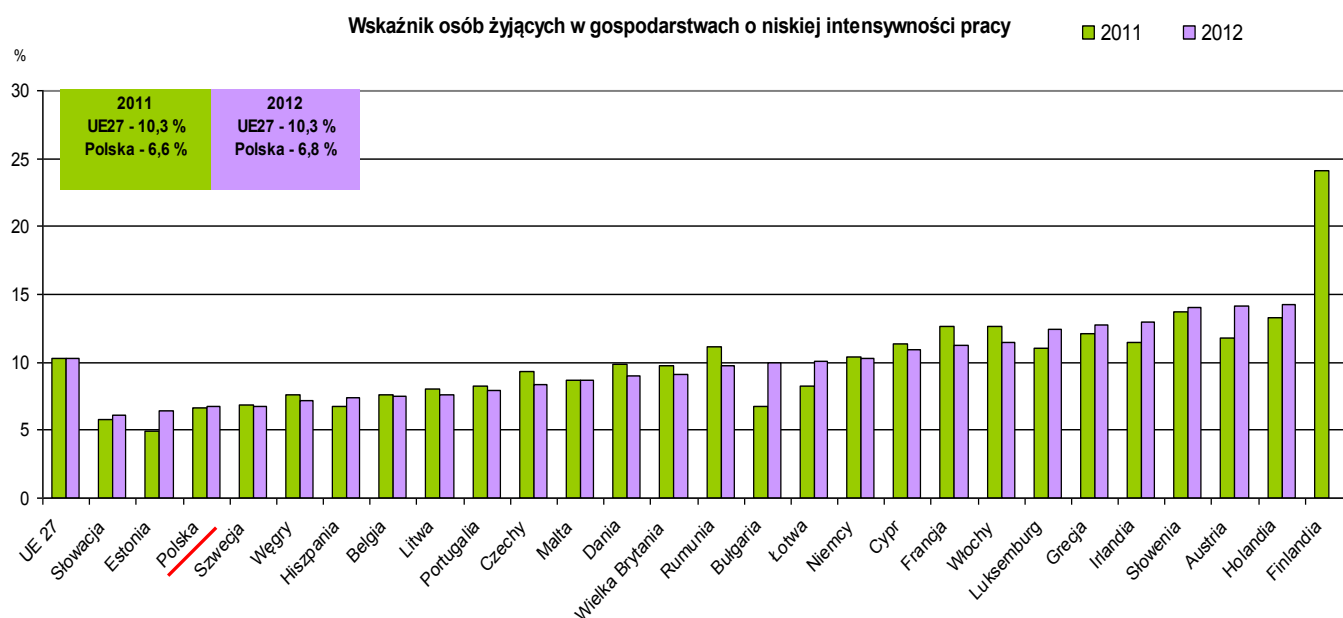
Wskaźnik pogłębionej deprivacji materialnej dla Polski jest znacznie wyższy od średniej dla państw Unii Europejskiej (13,5% dla Polski wobec 9,9% dla UE). Lepszą sytuację niż w Polsce zaobserwowano nie tylko w większości krajów Europy Zachodniej, ale również w niektórych państwach naszego regionu: Słowenii, Republice Czeskiej, Estonii i Słowacji. Istotnie gorszą sytuację odnotowano na Litwie, Łotwie, Rumunii i Bułgarii.

⁸ Osoby w gospodarstwach domowych deklarujące brak możliwości realizacji ze względów finansowych przynajmniej 4 z 9 wymienionych potrzeb:

1. Deklaracja braku środków finansowych na opłacenie tygodniowego wyjazdu wszystkich członków gospodarstwa domowego na wypoczynek raz w roku
2. Deklaracja braku możliwości, ze względów finansowych, jedzenia mięsa, ryb (lub wegetariańskiego odpowiednika) co drugi dzień
3. Deklaracja braku możliwości, ze względu na trudności finansowe, ogrzewania mieszkania odpowiednio do potrzeb
4. Brak możliwości pokrycia niespodziewanego wydatku (w wysokości odpowiadającej miesięcznej wartości przyjętej w danym kraju granicy ubóstwa relatywnego)
5. Zaległości w terminowych opłatach związanych z mieszkaniem, spłatach rat i kredytów
6. Brak w gospodarstwie domowym, ze względów finansowych, telewizora kolorowego
7. Brak w gospodarstwie domowym, ze względów finansowych, samochodu
8. Brak w gospodarstwie domowym, ze względów finansowych, pralki
9. Brak w gospodarstwie domowym, ze względów finansowych, telefonu (stacjonarnego lub komórkowego)

Wskaźnik niskiej intensywności pracy w gospodarstwach domowych⁹

Wartość wskaźnika niskiej intensywności pracy dla Polski wyniosła 6,8% i od kilku lat utrzymuje się poniżej średniej unijnej, która w roku 2012 wyniosła 10,3%.

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC.

Strategia Europa 2020 - podstawowe wskaźniki w 2012 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Wskaźnik zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym	Wskaźnik zagrożenia ubóstwem	Wskaźnik pogłębionej deprivacji materialnej	Wskaźnik niskiej intensywności pracy
UE27	24,8	16,9	9,9	10,3
Maksymalna wartość w UE	49,3	23,1	44,1	14,2
Minimalna wartość w UE	15,0	9,6	1,3	6,1
POLSKA	26,7	17,1	13,5	6,8
Klasa miejscowości				
Miasta razem	22,7	12,3	13,0	7,3
miasta o liczbie mieszkańców (w tys.)				
500 i więcej	15,1	6,5	9,0	3,8
500-200	23,4	11,1	15,0	8,1
200-100	22,6	13,4	11,5	8,5
100-20	24,3	12,9	14,1	7,2
20 i mniej	25,8	16,0	14,1	8,7
Wieś	32,8	24,3	14,2	6,2

⁹ Odsetek osób w wieku 0-59 lat mieszkających w gospodarstwach domowych o bardzo niskiej intensywności pracy, gdzie osoby dorosłe w wieku produkcyjnym (18-59 lat) w minionym roku przepracowały mniej niż 20% ich całkowitego potencjału pracy.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Wskaźnik zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym	Wskaźnik zagrożenia ubóstwem	Wskaźnik pogłębionej deprivacji materialnej	Wskaźnik niskiej intensywności pracy
Grupy społeczno-ekonomiczne				
pracowników	19,4	11,5	11,3	0,7
rolników	43,2	37,6	8,1	1,7
pracujących na własny rachunek	18,8	14,1	8,0	3,3
emerytów	32,8	18,5	14,5	28,8
rencistów	63,3	43,0	30,5	58,5
Typy gospodarstwa domowego				
1 osobowe - razem	37,2	24,4	20,7	26,5
1 osobowe (kobieta)	36,5	22,5	20,7	28,0
1 osobowe (mężczyzna)	38,7	28,1	20,8	25,2
2 osoby dorosłe:				
bez dzieci na utrzymaniu	23,8	11,1	12,9	15,2
z 1 dzieckiem	18,6	11,8	9,3	4,1
z 2 dzieci	20,1	16,2	7,1	1,9
z 3 dzieci i więcej na utrzymaniu	43,4	36,5	18,1	5,8
Samotny rodzic z dziećmi na utrzymaniu	45,7	26,7	30,8	18,6
Regiony				
centralny	23,6	15,2	11,8	5,5
południowy	24,5	14,4	12,0	7,0
wschodni	33,4	24,9	15,4	6,8
północno-zachodni	27,1	16,4	13,6	7,0
południowo-zachodni	26,6	14,1	17,3	7,7
północny	25,8	16,9	12,7	7,7

Wartości wskaźników przedstawionych w powyższej tabeli dla Polski nie odbiegają znacząco od średniej dla UE. Są korzystniejsze w przypadku wskaźnika dotyczącego niskiej intensywności pracy w gospodarstwach domowych, gorsze zaś dla pozostałych wskaźników.

W ujęciu przekrojowym, grupami najbardziej zagrożonymi ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w Polsce są gospodarstwa rencistów (63,3%) oraz rodziny wielodzietne (43,4%) i samotni rodzice z dziećmi na utrzymaniu (45,7%).

W ujęciu terytorialnym najgorszą sytuację pod tym względem zanotowano w regionie wschodnim (33,4% zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym) oraz na wsi (32,8%).

SUBIEKTYWNA OCENA SYTUACJI GOSPODARSTW DOMOWYCH

Opierając się na wynikach badania EU-SILC 2012 stwierdzono, że około 35 % gospodarstw domowych „z wielką trudnością lub z trudnością wiąże koniec z końcem” (w 2011 r. 34%), a tylko 23% mogło sobie pozwolić na oszczędzanie, po odliczeniu bieżących wydatków (w 2011 r. – 24%).

O poziomie życia rodzin decyduje m.in. możliwość zaspokojenia ich potrzeb konsumpcyjnych. Badanie EU-SILC 2012 jest źródłem informacji o tym, na ile problemy finansowe, które dotyczą części polskich rodzin, powodują ograniczenia w zaspokojeniu potrzeb uznanych w warunkach europejskich za standardowe. Z danych wynika, że w 2012 r. ponad 55% gospodarstw domowych w Polsce nie byłoby w stanie pokryć z własnych środków nieoczekiwanego wydatku w wysokości 950 zł¹⁰ (nastąpił wzrost o 5 pkt proc. w stosunku do 2011 roku).

WARUNKI MIESZKANIOWE¹¹

OSOBY W WIEKU 16 LAT I WIĘCEJ, KTÓRE ZMIENIŁY MIESZKANIE W CIĄGU OSTATNICH 5 LAT

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	Zmiana mieszkania w ciągu ostatnich 5 lat	
		tak ¹²	nie
	w % osób		
OGÓŁEM	100,0	9,9	90,1
Miasta.....	100,0	12,6	87,4
Wieś	100,0	5,6	94,4
16-24 lat	100,0	11,7	88,3
25-29	100,0	27,8	72,2
30-44	100,0	16,5	83,5
45-59	100,0	3,9	96,1
60 lat i więcej.....	100,0	2,4	97,6
Mężczyźni.....	100,0	10,0	90,0
Miasta.....	100,0	12,9	87,1
Wieś	100,0	5,8	94,2
16-24 lat	100,0	8,8	91,2
25-29	100,0	25,2	74,8
30-44	100,0	17,3	82,7
45-59	100,0	4,4	95,6
60 lat i więcej.....	100,0	2,6	97,4

¹⁰ Kwota w wysokości odpowiadającej miesięcznej wartości granicy ubóstwa relatywnego dla roku poprzedzającego badanie.

¹¹ W 2012 roku modulem realizowanym w ramach badania EU-SILC był moduł „Warunki mieszkaniowe”, którego elementy zostały zamieszczone w tym podrozdziale.

¹² Odsetek osób w wieku 16 lat i więcej, które w ciągu 5 lat dokonały zamiany mieszkania.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	Zmiana mieszkania w ciągu ostatnich 5 lat	
		tak ¹³	nie
	w % osób		
Kobiety	100,0	9,8	90,2
Miasta.....	100,0	12,4	87,6
Wieś	100,0	5,4	94,6
16-24 lat	100,0	14,7	85,3
25-29.....	100,0	30,0	70,0
30-44.....	100,0	15,6	84,4
45-59.....	100,0	3,4	96,6
60 lat i więcej.....	100,0	2,2	97,8

W Polsce odsetek osób, które w ciągu ostatnich 5 lat dokonały zmiany domu bądź mieszkania, dotyczył około 10% populacji. Bardziej mobilni pod tym względem byli mieszkańcy miast – 12,6%. W przypadku osób mieszkających na wsi, odsetek ten wyniósł 5,6%.

Najczęściej przeprowadzały się osoby w wieku 25 – 29 lat, częściej kobiety niż mężczyźni. Główną przyczyną zmiany domu bądź mieszkania były powody rodzinne (np. założenie własnego gospodarstwa domowego) – 46% mężczyzn i 47% kobiet. Kolejnym powodem zmiany domu bądź mieszkania była poprawa warunków mieszkaniowych (27%).

MŁODZI DOROŚLI MIESZKAJĄCY Z RODZICAMI

Odsetek osób młodych w wieku 18-34 lata mieszkających przynajmniej z jednym z rodziców w Polsce jest znacznie wyższy od średniego odsetka w Unii (w Polsce 60,2% a 48,1% w UE27).

Wskaźnik osób mieszkających z rodzicami w Polsce w latach 2005–2012

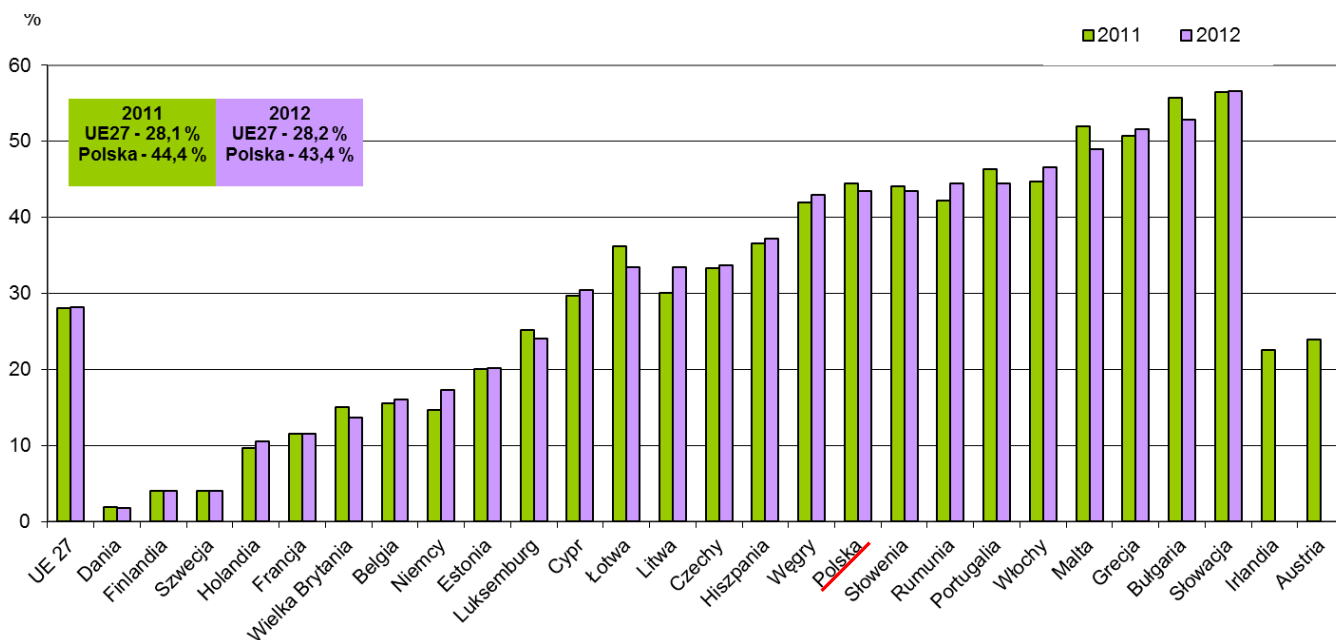
Przedział wiekowy	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
18 – 34	56,8	59,0	59,4	58,5	58,2	58,4	60,5	60,2
18 – 24	83,9	87,0	87,9	86,8	86,5	86,9	88,6	88,8
25 – 34	36,4	37,8	38,8	39,5	40,1	40,7	44,4	43,4

Wiek 18–24, to lata w których wiele osób kontynuuje naukę, co w pewnym stopniu tłumaczy wysoką wartość tego wskaźnika. W 2012 roku w Polsce – 88,8% (UE27 – 79,3%).

¹³ Odsetek osób w wieku 16 lat i więcej, które w ciągu 5 lat dokonały zamiany mieszkania.

W Polsce w każdej z analizowanych grup wiekowych wskaźnik ten w okresie 2005-2011 wzrósł, natomiast w 2012 zmienił się jedynie dla grupy wiekowej 25-34 lata (spadek o 1 pkt proc.).

Wskaźnik osób w wieku 25–34 lata mieszkających z rodzicami w latach 2011-2012 w UE

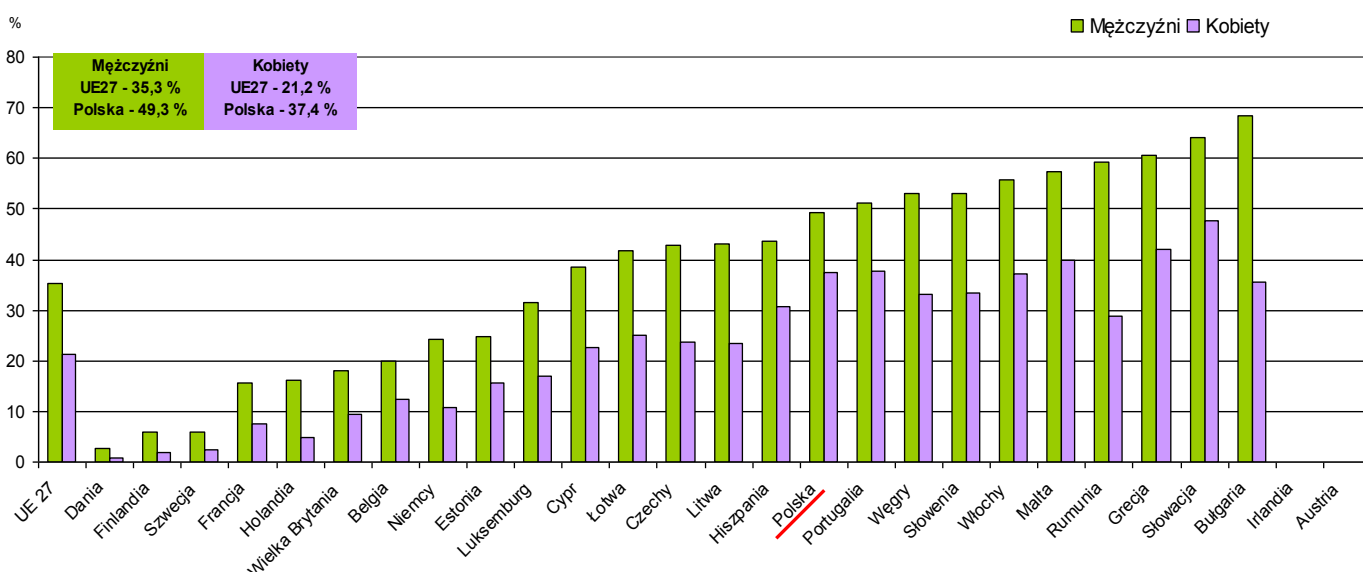

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC.

Omawiany wskaźnik był najniższy w krajach północnej Europy: w Danii - 1,8%, Finlandii - 4,0%, Szwecji - 4,1% (wskaźniki te w stosunku do poprzedniego roku pozostały na tym podobnym poziomie). Natomiast najwyższy wskaźnik dotyczy w dalszym ciągu nowych państw członkowskich: Słowacji - 56,6%, Bułgarii - 52,8% oraz państw południowej Europy: Grecji - 51,6% i Malty - 48,9%.

Najwyższy wzrost wskaźnika w stosunku do roku ubiegłego odnotowano na Litwie (ponad 3 pkt proc.) oraz w Niemczech (2,6 pkt proc.).

Wskaźnik osób w wieku 25–34 lata mieszkających z rodzicami w 2012 roku w UE według płci

Źródło: Eurostat na podstawie wyników z badania EU-SILC. Brak danych dla Irlandii i Austrii.

Kobiety w grupie wieku 25-34 lata wcześniej niż mężczyźni opuszczają dom rodzinny.

W żadnym z krajów Unii Europejskiej w 2012 roku (podobnie jak w latach ubiegłych) nie odnotowano sytuacji, by odsetek mężczyzn w tym wieku mieszkających z rodzicami był niższy niż kobiet.

W Polsce różnica między wskaźnikami dla obu płci wynosi 11,9 pkt proc., natomiast średnia unijna - 14,1 pkt proc. Najwyższe różnice między odsetkami mężczyzn i kobiet mieszkających z rodzicami wystąpiły w Bułgarii i Rumunii (powyżej 30 pkt proc.).

Powyższe dane dotyczące zamieszkiwania osób w wieku 25-34 lata z rodzicami mogą wynikać z uwarunkowań ekonomicznych, wzorców kulturowych, obserwowanego upowszechnienia wyższego wykształcenia, a także problemów napotykanym przez te osoby na rynku pracy.

Opracował:

Zespół pod kierunkiem

Magdaleny Fijałkowskiej – p.o. naczelnika w Departamencie Badań Społecznych i Warunków Życia GUS

tel. 22 608 33 40

Załącznik

Wskaźnik zagrożenia ubóstwem po transferach społecznych w UE27

